Ročník XI. — Číslo 2. Kvasilov dne 13. ledna 1936.

Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

Hlas Volyně

Zkušenost není to, co se přihází člověku, nýbrž to, co člověk dělá s tím, co se mu přihodí. Je to nadání jednati s nehodami života, nikoliv s pouhými nehodami.

Aldous Huxley.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Světová situace.

„Rok 1935 se rozloučil s Evropou i s celým světem uprostřed vzrušených událostí.

Dva hlavní body, zneklidňující situaci začátkem roku, ustoupily do pozadí: sovětské Rusko a Německo, zaujaty vlastními, vnitřními starostmi. Jejich místo zaujaly dva konflikty: italsko-habešský a severočínský. Pro řešení prvého vypracovali Hoare a Laval mírový návrh, který však první z nich zaplatil svým pádem a druhý jeho uniknutím jen o vlas. Jen odklon od Italie, nekompromisní návrat k politice Společnosti národů a k anglické alianci dovedly Lavala zachránit; a to ještě jen proto, že změna kabinetu není dnes ve Francii dobře možná jak z vnitropolitických, tak i finančních důvodů.

Skutečným odpůrcem Mussoliniho politiky není ani francouzská levice, ani anglická vláda, nýbrž britské veřejné mínění a to jak v ostrovní říši, tak i v dominiích. Po řadu let si byly Anglie a Italie velmi blízké, neboť Italie věděla, že Anglii potřebuje. Nyní se situace změnila: Anglie Italii nedůvěřuje a a Italie je na Anglii krajně rozhořčena. Ve věci italsko-habešského konfliktu jsou anglické strany shodné pro podcoření politiky Společnosti národů, tedy proti politice Mussoliniho. Obdobně je tomu ve Francii, jak se ukázalo při posledním hlasování parlamentu.

V rovnici, jež by mohla konečně vyřešit italsko-habešský konflikt, zůstává stále ještě vedle dvou známých skutečností jedna neznámá. Je jisté, že zvolení Edena zahraničním ministrem Velké Britanie znamená stoupnutí kursu sankcí, je dále jisté, že Eden bude hrát nyní ve Společnosti národů prvé housle a Laval se bude muset ve většině případů spojit doprovodem. Zůstává však stále ještě otázkou konečné stanovisko spojených států k petrolejovému embargu. A právě toto, dnes ještě prakticky nerozhodnuté stanovisko, bude mít velký vliv na konečné řešení celého problému.

Evropa, i když musí dnes věnovat hlavní část své pozornosti událostem, kalícím mezinárodní atmosféru na Západě, nesmí ztrácet se zřetele vývoj událostí na Dálném Východě, nabývajících stále závažnější politické významnosti. Snaha Japonska o uchvácení severočínských provincií, úsilí o probuzení a soustředění žluté rasy pod japonským vedením a o oslabení a konečného vyloučení vlivu bílé rasy v těchto končinách, jsou události, přesahující zdaleka rámec události či tě místních, na něž se ještě do nedávna pohlíželo jenom jako na chvilkové krise japonsko-čínského konfliktu.

V japonsko-čínských vztazích ovšem krise je a to již po tři leta. Začala konfliktem na území východočínské dráhy; zostřila se podstatně utvořením samostatného Mančukua pod japonskou ochranou a podmaněním Džeholu — ve prospěch Mančukua — které přivedlo vojsko Japonska a Mančukua až k Čínské zdi; vrcholí posléze nyní organisováním samostatných severočínských provincií, které by sice nominálně podléhaly svrchovanosti národní vládě nankinské, ve skutečnosti by však byly pod úplnou japonskou kontrolou. V prosinci došlo k u tavení autonomních správ ve dvou provinciích, Čaharu a Hopei.

Než budeme uvažovat o možnostech konečného vyřešení krise japonsko-čínské, musíme se obrátit tak trochu ke způsobům čínsko-japonské diplomacie, jejíž duch i metody se úplně liší od ducha i metod diplomacií západ-

Aug. Eug. Mužík:

LEGENDA O TŘECH KRÁLÍCH.

Vyjelo králů padesát
se Spasitelem zaplesat —
se Spasitelem zrozeným,
v Betlemském chlevě složeným
 Vyjeli v slávě veliké
 jim hudby hrají všeliké
 a jásá poddaný jich lid,
 však v srdci hrobový má klid..
Neb stajena mu dosud jest
o Spasiteli blahá zvěst,
jenž přišel na tu naši zem,
mír, radost, rovnost nesa všem.
 Je možno, srdcí tušení
 by došlo jednou splnění?
 Však hvězda krásná, zářivá
 se na svět sladce usmívá.
Vyjelo králů padesát
se Spasitelem zaplesat,
neb onu hvězdu viděli,
jež kázala, by vyjeli.
 I jedou samé zlato, nach,
 démanty svítí na rouchách,
 a jako záře od luny,
 tak blýskají jich koruny.
Velbloudi, koně cválají
a zlaté spony cinkají,
a lidu kol se tají dech,
co nádhery tu s králů těch.
 Však s prvního už rozcestí
 dál nemohou se přenésti,
 jim úzkost, strach hruď poryje,
 jak doma bez nich asi je.
Ten doma nechal sta svých žen,
ten po pokladech rozteskněn,
ten z vojny cválal krví spit,
však dosud vraždění ne syt.
 A ten zas pomstu v duši kul,
 ten v pýše k výši hlavu pnul,
 a jiné závist sžírala
 a plná číš zpět lákala.
A před Betlemem již si řek'
ke králi král a vespolek:
„Mou slávu hlásá celý svět
a já bych měl se uklánět?
 Já nejsem zrozen v porobě...
 Co dítě mi v své chudobě,
 nad něho já jsem král a král,
 chci domů — po svém žíti dál!"
A zbyli z rána nazítř
z těch králů všechněch pouze tři
ti nejprostší a nejchudší,
pokoře život vyučí...
 Ti jeli sami ku předu
 a hvězda vždy v jich dohledu,
 a vedla je až do chléva,
 kde bůh teď s lidmi prodlévá.
Ohnutá ve prach kolena
a čela k zemi schýlená
se kořili před bohem tím
jak rovni rabům posledním.
 A chudičký ač každý byl,
 dal dar, jejž sobě ušetřil
 — ne hojnost, duše osidlo —
 špet zlata, myrrhu, kadidlo.
A jim bůh navzájem zas dal,
co druhým králům nepodal
— jich prostá jména zajisté
zapsali evangelisté.
 Kde ostatních je králů pych,
 kde velebná jsou jména jich?
 Ti vzali nasmrtelnost v dar:
 Kašpar, Melichar, Baltazar.

Světová situace.

D končení ze str. 1.

ních. I ve chvílích, kdy byla situace nejnapjatější, kdy Japonsko uplatňovalo svá přání vojenskými zákroky, se jednalo mezi Nankingem a Tokiem o nejužší spolupráci Číny s Japonskem na celém území Dálného Východu. I dnes jsou udržovány mezi oběma národy stálé styky, namnoze velmi úzké. Ale skutečný vývoj událostí pooírá stále více možnost dohody za dnešních poměrů a na dnešní základně. Brání tomu především ostře vyhrocená nacionalistická hnutí v obou zemích, hlavně pak v Číně.

V Tokiu sledují toto hnutí velmi pozorně. Japonský ministr zahraničí prohlásil, že dnešní agitace jsou podstatně odlišné od dřívějších, poněvadž dnes jim stojí v čele studenti z protestantských misií anglo-amerických, zatím co studenti z misií katolických se drží zpět. Toto prohlášení není, jak je zřejmě patrné, daleko od tvrzení, že za protijaponským hnutím v Číně je anglický vliv, bránící silně možnosti dohody a aktivní spolupráce Číny a Japonska na Dálném Východě.

Pesimisté tvrdí, že v případě, budeli Japonsku ponechána volná ruka, podmaní si posléze „mírovou cestou“ celou Čínu, což bude ovšem znamenat nebezpečí nejen pro evropské zájmy v Asii, ale bezprostředně pro celou Evropu. Naskytá se ovšem závažná otázka, zda je možno zmoci tak veliký vývojový převrat za jednu generaci a zda je Japonsko schopno zvládnout tak obrovský přírůstek.

Optimisté, opírajíce se o historii, zase tvrdí, že Číňané se nikdy příliš nebránili pronikání cizích živlů, že je však dovedli — jako žádný jiný národ na světě — dokonale assimilovat. Že je tedy možné, že se z japonských vetřelců do Číny stanou brzy Číňané a že tak imperialistické úsilí Japonska dostane průběhem času zcela jinou tvářnost, než si dnes myslíme.

To jsou ovšem dohady; je zde však jedna velmi závažná skutečnost, jeden závažný činitel, který může jednou vystoupit jako dokonalý korektiv situace na Dálném Východě, udělat velkou čáru přes rozpočet japonských plánů. Je jím Sov. Rusko.

Současná politická situace na Východě nasvědčuje, že ruské úsilí se soustředí na zastavení japonského pronikání do severní Číny a Mongolska a na zabránění vytváření dalších vasalských států po vzoru Mančukua — mezi Čínou a sovětským Ruskem. Rusko prý zamýšlí v případě japonské neústupnosti, napadnout přímo japonská průmyslová centra, od nichž je z Vladivostoku vzdáleno jen 1300 kilometrů. Proto soustřeďuje u Vladivostoku velké množství letadel, ponorek, rychlých torpedovců a podobně.

I když nemůžeme brát doslova anglický názor, že ruská vzdušná flotila ve Vladivostoku představuje revolver, položený na srdce Japonsku, musíme přece jen ruským vojenským přípravám na Dálném Východě přikládat velkou důležitost. A v tomto velkém tradičním mocenském boji mezi Japonskem a Ruskem o vedení procitající Asie, je vlastní klíč k událostem na Dálném Východě. Situace nás pak opravňuje k názoru, že do té doby, pokud tento mocenský boj bude trvat, nehrozí Evropě skutečné „žluté nebezpečí“. „Zn.“

Fr. Grygar.

Několik slov k starším.

Prohlížíme-li v posledním čase „H. V.“ vidíme, že myšlenka povznésti náš lid v jeho kulturní úrovni a přiblížiti jej české četbě získává čím dále tím více přívrženců, čehož důkazem jsou články dopisovatelů, píšících na toto téma. Jak jsme se však dočetli, čtenářů resp. odběratelů „H. V.“ jest málo a tak i málo lidí se dočte o práci těch dopisovatelů. Někteří pak z čtenářů takové články přehlížejí a nebo si z nich ponaučení nevybírají domnívajíce se, že jich se to netýká. Proto také neslyší neustálé volání redakce: plaťte a předplácejte. Čím více bude odběratelů, tím větší může býti časopis, ale odebírati časopis a nespolupracovati není všecko.

Jako starý spolkař zajímám se nejdříve o práci spolků a hlavně mládeže, t. j. o divadlo. Pražské Národní v době největšího útisku národního bylo jakousi vzpruhou českému lidu, kolébkou všeho českého umění, pýchou národa. Kdo přijel do Prahy nezapoměl navštíviti Národní divadlo a co děláme my zde? Proto, že snad hraje kdo se nám nelíbí nejdeme a tak často slyšíme stesky divadelníků, že hrát se nevyplácí. Jest to k smíchu, ale třeba plakati a není tak pouze ve Sklíni. Jako starý divadelník nehledím nikdy kolik se vybralo, ale kolik lidí je. Jsem toho náhledu, že kdyby si každý návštěvník divadla dobrého odnesl domů jedno dobré slovo, tedy se mnoho vydělá. Krise z nás udělala sobce a naše nesnášenlivost jí v tom pomáhá.

Deset roků máme Matici i „H. V.“, ale ohlédneme-li se za sebe vidíme, že jsme na nich hodně šetřili a byly přeci časy velmi dobré, zapoměli jsme, že může přijíti čas, kdy budeme žádati tu Matici, aby nám pomohla platiti učitele a co jsme jí dali? To co nám zbývalo a nebo čím jsme se chtěli před světem pochlubiti. Nepomáhají výzvy Matice ani Kol, které nemají co dávati a Buršovek je málo.

A nyní chtěl bych navázati na článek p. Mojdla o SČM. Všude se jich nedočkáme, protože ne každá obec tu mládež má. Ale jak jsem se již jednou zmínil, do začátku jest potřeba nejen peněz, ale hlavně práce. A tu záleží na starých spolkách, aby jim kus té práce přenechaly. A jaká ta práce mládeže může býti v zime—divadlo. Platiti příspěvek a nic nedělati unavuje. Proto nechť hrají a my jim budeme raditi a choditi.

Slovo politika pak nás nesmí zaraziti. Od politiky záleží býti — či nebýti spolku, buď jej zvedá a nebo pomáhá k úpadku. Správně provádíti dobrou politiku jest povinností každého člena, ale způsobem otevřeným a ne zákeřným, jak se často bojuje.

Doba poválečná ukazuje, že ten se stal pánem situace, kdo ovládl mládež. Mládež jest základ národa. Ale nesmíme zapomínati, že sama nic nedělá, že jest závislá na starých. A ti starší pánové někteří (nehněvejte se

Besídka.

J. V. Rejzek Moskovštinský:

Dr. Edvard Beneš, nový president Čsl republiky.

Tak jako většina všech lidí v naši staré vlasti, kteří se proslavili svým vynikajícím duchem, nebo svou dalekosáhlou prací pro blaho a slávu své vlasti, pocházeli z chudších venkovských rodin, tak rovněž i dr. Ed. Beneš je synem českého venkova. Narodil se jako jedno z četných dětí malého zemědělce Matěje Beneše v obci Kožlanech u Plzně. Díky svým dvěma nejstarším bratřím mladý Edvard, nejmladší člen rodiny Benešových, dostal se také na studie, kde ve všem neobyčejně prospíval. — Edvard Beneš byl bystrý, horlivý a velice schopný student a k tomu ještě měl to štěstí, že se záhy setkal a seznámil s velkým učitelem Masarykem. Na radu Masarykovu vydal se mladý Beneš do Paříže, kde při studování prodělal trpkou školu života, vydalť se do ciziny bez peněz, v hlavě však s pevnou myšlenkou, že dosáhne vyššího vzdělání; hlavně mu však šlo o to, aby dokonale poznal Evropu, v jejím kulturním bohatství i v jejích sociálních a politických problémech.

Za svého pobytu v Paříži se Ed. Beneš udržoval po většině dopisovatelstvím do českých novin a různými překlady. O tom, jak houževnatě se dovedl rvát s tvrdým životem za studentských let a zvláště v Paříži nám dokazují dopisy, které posílal domů. Tak na př. v jednom píše: „Musím ovšem pracovat strašně, nemám ani chvilku prázdnou. Je tu draho, žije se těžko, a u nás platí ty honoráře bídně...“ V jiném zase píše: „Celé dopoledne jsem myl podlahu a nádobí, čistil a pral jsem, všechen pořádek dělal...“ a pod. — Za stejných životních poměrů studoval dále v Londýně

za to) když se vybouřili, vzali mládež jak mladé koně na uzdu a poučují ji, že to všecko co oni prožili jako zábavy, divadla atd. jsou neslušné a že se možno bez nich obejíti. Do přejme mládeži slušného tance i divadla za to ji chraňme před vodkou a proto zakládajíce SČM pamatujme, že je nezakládáme na výboj proti spolkům druhým, ale že mají spolupracovati a doplňovati v práci spolky druhé. Kdo zůstane státi zůstane vzadu napsal p. Foitík. Starejme se a předstihujme se.

V každém případě odpovědnost za mládež nesou staří a jim všem přeji do nového roku: Pokud síla, hleďte díla, by památka po Vás zbyla.

Dopisy.

Ze Zdolbunova.

Málo co v každém čísle H. V. čteme vybídnutí k podporování a odbírání a zároveň řádnému placení našeho jediného listu Hl. Vol.

Účinek buď žádný a jesli tedy asi velmi malý.

Nevěřím, že krajané naši by nechtěli pomoci neb zaplatiti předplatné, ale je potřeba, aby v každé obci jeden občan obešel všechny spoluobčany a předplatné sebral a zároveň nového odběratele získal. Takovým způsobem každý by měl v pořádku zaplaceno, neb nemyslím, že by se některý občan od zaplacení odřekl a zajisté by redakce mohla se pak věnovati zlepšení listu.

Jak řekl p. redaktor, bylo by potřeba na zakoupení nových písmen nějakých 900 zl. a tu bych navrhoval aby každý odběratel překvapil na nový rok naši redakci a zaplatil celoroční předplatné na celý 1936 rok a tak jí dopomohl k spokojené práci v zlepšování našeho listu. Pak i dostane celoroční předplatne, pak zajisté mu zůstane abi si mohl zaopatřiti písmenka i papír atd. a tím způsobem by se mu ušetřilo času na shánění peněz ke koupi potřebného materiálu.

Vidím, že chápou se práce lidé mladší a jest tedy přímo povinností, abychom všechny pomáhali jak můžeme. — Ukážme tedy že při dobré vůli něco dokážeme a že list náš si nejen udržíme, ale i zlepšíme a proto k činu, čas spěchá! Nový rok jest tu! Která obec bude první příkladem?

A. K.

Kronika.

Změny ve vládě.

Ustoupení ministra komunikací inž. M. Butkiewicze jest již jisté a dojde prý k němu v nejbližších dnech. Novým ministrem komunikací má byti jmenován pluk. dipl. Juljusz Ulrych.

Kromě toho jest prý očekávati ustoupení ministra spravedlnosti, Czeslava Michajlowskiho.

Státní pocta presidentu Masarykovi.

Národ ukázal, že dovede být vděčným. Ve schůzi poslanecké sněmovny 20. prosince byl přijat slavnostním způsobem vládní návrh zákona o státní poctě presidentu T. G. Masarykovi, v tomto znění:

§ 1. Prvnímu presidentu Československé republiky T. G. Masarykovi náleží dík za jeho osvoboditelské dílo

§ 2. Prvnímu presidentu Československé republiky T. G. Masarykovi ponechávají se na dožití presidentský plat a sídlo na zámku v Lánech.

Návrh byl jednomyslně přijat jak poslanci koaličními, tak i opozičními. Zásluhy Presidenta - Osvoboditele byly touto jednomyslností nejlépe oceněny.

Francie půjčí Sovětům 800 milionů franků.

Francouzský minister obchodu Georges Bonet a sovětský velvyslanec v Paříži Potěmkin podepsali obchodní dohodu francouzsko-sovětskou, která prodlužuje do konce roku 1936 obchodní úmluvu z ledna 1934 a přináší různá zlepšení proti dosavadnímu stavu.

V souvislosti s obchodní smlouvou bylo jednáno o půjčce 800 milionů fraků, kterou by Francie poskytla Sovětskému svazu. Sovětské Rusko by se zavázalo, že asi za stejnou sumu učiní v nejbližších letech nákupy ve Francii.

K situaci na Dálném Východě.

Sovětský velvyslanec Jureněv protestoval u japonského zahraničního ministra Hiroty proti porušení sovětsko-mandžurských hranic japonskými vojenskými letci. Podle informací zpravodajské kanceláře Domei přislíbil ministr Hirota, že záležitost vyšetří. Je potřebí regulace otázky hranic. Četné srážky vyplývají ze zbytečného, jak se ve zmíněném prameni praví, nahromadění vojenských oddílů na hranicích. Podle sdělení zmíněné již zpravodajské kanceláře dotázal se velvyslanec Jureněv, byla-li sjednána mezi Japonskem a Německem vojenská smlouva. Ministr Hirota odpověděl záporně.

Volby jen pro vládnoucí činitele v Německu.

List fronty práce „Angriff" zabývá se volbami do důvěrnických rad v Německu, které se budou konati letos na jaře, a označuje je jako důležitou zkoušku pro skládání účtů, které slíbila národně-socialistická vláda po uplynutí čtyř let. Výsledek těchto voleb nebude sice uveřejněn, ale tvoří pro vládnoucí činitele velmi důležitý barometr nálady u lidu a obzvláště v dělnictvu. Volby příštího jara budou

---

a Berlíně a navrativ se odtud r. 1909 do vlasti byl jmenován profesorem národního hospodářství na obchodní akademii, za nějaký čas a sice asi za tři roky docentem sociologie na universitě a za rok potom na technice.

Takto přizpůsobený Ed. Beneš, jako dobře kvalifikovaná osoba, byl jedním z prvních, kteří se v naši staré vlasti zabývali sociologií a vědeckými základy politiky.

A když přišel rozhodný okamžik v r. 1914, tu se stal dr. Ed. Beneš vedle T. G. Masaryka nejzasloužilejší osobností v organisování Čsl. zahraničního odboje. On to byl, který prvně dal své peníze, vlastně peníze, které byly věnem jeho hrdinské ženy Hany, do revolučního odboje, on to byl, který se cele věnoval osvobozovací akci svého národa. Jeho práce agitační, politická a literární během pěti let (1917 — 1919) je nepřehledná. Dr. Ed. Beneš, je to muž bystrého ducha, informoval cizinu o tom, kdo to jsou Čechoslováci, že žijí, co znamenají a co znamenali kdysi, jeké jsou jejich nároky a plány.

Ve všem a kdykoliv byl dr. Beneš aktivním činitelem, řídilť se podle hesla: Pomoz si sám, Bůh ti pomůže. Tak rovněž si počínal tento veliký muž, zkušený státník i v době, kdy zastával úřad ministra zahraničí. Jeho zásluhou Československo získalo věrné spojenectví mocných států, jako Francie, Jugoslavie, Rumunska a Ruska, které v případě nutnosti se stanou ochranci naší staré domoviny. — Velikost činů plodného Benešova života oceňuje sám president-Osvoboditel T. G. Masaryk slovy: „Bez Beneše bychom republiku neměli", a přání tohotéž Masaryka aby byl jeho spolupracovník a žák dr. Ed. Beneš jeho nástupcem-presidentem, je zajisté dobrým vysvědčením, neboť muž, který po dlouhá léta zastával tak těžký úřad, muž, který Čsl. stát postavil do řady nejpřednějších států evropských, udělal onen odkaz zajisté ze zkušenosti, věda, že dr. Ed. Beneš si onoho místa plně zasloužil a že bude dbát o dobro a rozkvět Československé republiky tak, jako sám pr. Masaryk.

Mimo to všechno, vidíme, že i celý národ československý pochopil a ocenil zásluhy, kterých dosáhl svou prací dr. Ed. Beneš, neboť opravdu manifestační to byla volba, přimyslíme-li, že T. G. Masaryk loňského roku při poslední volbě presidentské dostal 327 hlasů, zatím co při letošní volbě presidentské, ze 440 přítomných dostal dr. Beneš, nový president republiky 340 hlasů.

Odstupující president, nezapomenutelný T. G. Masaryk řekl při svém odstoupení předsedovi vlády dr. Hodžovi: „Budu se ještě nějakou dobu dívat, jak to vedte..." a my všichni, kteří žijeme daleko v zahraničí přejeme panu presidentovi-Osvoboditeli k jeho životu v soukromí, jakož i panu dr. Benešovi, nastávajícímu presidentovi k jeho závažné a těžké prací.

„Mnogaja ljeta!"

prvními volbami v Německu od „opětného dobyti německé svobody".

Spor italsko-habešský.

Podle zpráv z Addis Abeby projevuje italské vojsko na severní frontě novou intensivní činnost. Italská výzvědná letadla pokračují v průzkumu terénu, aby zjistila pohyby habešské armády, která se obchvatnými pochody blíží k Makalé.

Armádní sbory, jimž velí rasové Sejum a Kassa, pokoušejí se obsaditi další území v provinciích Tembien a Šire. Jejich manévry velmi ohrožují spoje italského vojska s vlastními zásobovacími základnami.

Podle zpráv ze severní fronty ostřelovala italská letadla osadu Cafta v severozápadním cípu Habeše. Jak se tvrdí, podařilo se habešským střelcům jedno italské letadlo sestřeliti. Pokud jde o ztráty na lidských životech, jež byly způsobeny italskými letci, tvrdí Habešané, že oběti jsou nepatrné, což snad lze vysvětliti obratností, s jakou Habešané využívají terénu a podzemních krytů. Podle Havase uveřejnila habešská vláda úřední zprávu, ve které prohlašuje, že v kraji u Makalé shodili italští letci v posledním týdnu 10 000 pum, z nichž některé obsahovaly otravné plyny. Výsledkem tohoto bombardování bylo pouze 10 mrtvých, mezi nimi dvě osoby občanské, a 15 raněných.

Vše nasvědčuje tomu, že v nejbližší době dojde k velkému italskému náporu proti provincii Sidami, ležící jižně od Addis Abeby. Tato provincie patří mezi nejbohatší kraje habešské.

Z italského Somálska se hlásí, že na pobřeží prší. Deště pomalu postupují k severu, takže italské válečné akce jsou ohroženy t. zv. malým dešťovým obdobím.

Podle poslední zprávy z Addis Abeby, bombardovala italská letadla Amba Alagi, ležící jižně od Makalé. Tři italská letadla napadla Dednat. Při těchto náletech Italové prý použili dusivých plynů.

*

Francouzský velvyslanec v Římě de Chmbrun odejel do Paříže ke krátkému pobytu. V zasvěcených kruzích se proslýchalo již před jeho odjezdem, že odjíždí do Paříže s novými mírovými náměty, které získal za svých porad s diplomatickými činiteli v Římě. Pravilo se dokonce, že za těchto porad byla studována otázka nového mírového projektu, který by byl přijatelný jak pro Italii, tak i pro Společnost národů.

Italové i Angličané se hlídají na egyptských hranicích.

Ze Sollumu na hranici Egypta a Libye hlásí Reuterův zpravodaj o vojenských přípravách na obou stranách egyptské hranice: Italské stráže stojí ve dne v noci na střechách pevnůstek a dávají pozor na všeliké pohyby na egyptské straně. Na druhé straně jsou po pahorcích rozděleny oddíly egyptských sboru velbloudích jezdců, kteří opět pozorují italské drátěné překážky. Vždycky, když se provádí poblíže Sollumu nějaký vojenský pohyb, vzlétne na italské straně výzvědné letadlo.

Poselství amerického presidenta.

Do ovzduší, nabitého strachem z válečného nebezpečí, učinil president Roosevel v kongresu Spojených států severoamerických významné poselství, v němž tlumočí stanovisko USA. k aktuální světové politické a hospodářské situaci. Roosevelt především odsuzuje diktatury a zbrojení. Praví k tomu, že 85 nebo 90 proc. všech národů na světě je spokojeno se svými územními hranicemi a je ochotno zmenšiti své válečné síly a že světovému míru brání jenom 10 až 15 proc. obyvatel světa, neprojevujících žádoucí trpělivosti, aby dosáhli rozumných a legitimních cílů. Amerika sleduje a bude sledovat dvojí politiku neutrality, totiž 1. zákazem vývozu zbraní a střeliva válčícím státům, 2. tím, že zamezí, aby válčící státy neužívali severoamerických výrobků ve větší míře, než jaká jest jejich mírová potřeba.

Tisk celé Evropy komentuje Rooseveltův projev jako zřetelné stanovisko Spojených států proti diktaturám a výbojům, rušícím mír.

Rooseveltův agrární zákon prohlášen Nejvyšším soudem za protiústavní.

Nejvyšší soudní dvůr ve Washingtoně prohlásil, že původní zákon o tak zvaném přizpůsobení zemědělských cen (zákon o Agricular Adjustement Act) jest neústavní. Tento zákon zvýšil jak se tvrdí příjmy farmářů za jeden rok o 200 milionů dolarů, a to tím, že byly zvýšeny ceny a vypláceny podpory.

Soud rozhodl, že vláda nemá právo upravovati jakýmkoliv způsobem zemědělskou výrobu, ať cestou dobrovolnou, nebo závaznou, a že daně, jež poskytují prostředky k provádění zemědělského programu (t. zv. processing taxes) jsou neústavní.

Nález nejvyššího soudu byl učiněn šesti hlasy proti třem. President Roosevelt a minister zemědělství Wallace byli o soudním nálezu ihned informováni avšak odmítli učiniti jakékoliv prohlášení. Má se za to, že vláda jest nucena pokračovati ve svém zemědělském programu jinými cestami, o nichž právě jednají ministr Wallace a ředitel farmářské pomocné akce Chester Davis.

*

Má se zato, že bude velmi nesnadné nahraditi zákony o výpomoci farmářů, jež byly odsouzeny nálezem nejvyššího soudu, nemá-li dojíti ke změně ústavy. President Roosevelt svolá mimořádné zasedání kongresu, aby se bránil proti výtkám, jež byly činěny jeho farmářskému zákonodárství. Vláda mu bude muset najít 500 milionů dolarů, jež se zavázala vyplatiti zemědělcům jako prémie za omezení zemědělské výroby.

Vypovídání emigrantů z Turecka.

Turecká vláda vykázala ze země asi 160 bývalých důstojníků armády generála Wrangela, kteří jakožto osoby bez vlasti, vyzbrojeni tak zvaných pasem Nansenovým od Společnosti národů, bydleli od 1920 v Turecku. Většina vykázaných ruských důstojníků vyjádřila přání odebrati se do Francie.

Spolkový věstník.

Z Kvasilova.

Divadelní odbor sokolské jednoty sehrál na druhý den pravoslavných svátků zdařilý divadelní kus „Dědečkovy housle" od K. Rudlofa. O úspěch hry se zasloužil celý herecký soubor, v němž vedle starých herců vystoupilo též několik debutantů. Z těchto pak zvláště nutno vyzvednouti hru představitelů úloh Práška (Jiří Martinek) a faráře (Václav Červenka), kteří ve svém debutu projevili veliký herecký talent.

Hra byla proložena zpěvy sborovými sólovými a dvojzpěvy. Dvojzpěvy, zpívané dle původních melodií Jaroslava Velenského († Ant. Perného) se zvláště líbily, což obecenstvo, které zaplnilo sál do posledního místa, projevilo potleskem při otevřené scéně.

Ze Straklova.

Dne 8.I. t. r. v sále p. Vl. Veselého divadelním kroužkem byl sehrán obraz ze života od Karly Prokšové „Blud". Divadlo se vydařilo, návštěva byla četná. Okolí zadokumentovalo, že cení české divadlo, za co se mu srdečně děkuje. Soudí se, že taková návštěva vzpruží divadelní kroužek k další aktivnější činnosti.

Milovník divadla.

Ženská hlídka.

Žena na venkově.

Pokusím se alespoň částečně naznačiti smysl těchto slov a chci mluviti hlavně k venkovu, to jest od srdce k srdci; posechnete?

Již do kolébky vloženo nám vínkem býti jednou samostatnou ženou, hospodyní a matkou. Je to úkol vznešený a zodpovědný a nezaslouží si býti zlehčován. Ne také každá žena jemu plně dostojí. Záleží mnoho na tom, jakou průpravu pro život si dívka do stavu manželského donese. Je na bíledni, že ne pouze peníze jsou sto udržeti domácnost na venkově v harmonickém cenku.

Náš venkov potřebuje žen uvědomělých, neboť jen taková dostojí plně svým povinnostem. Venkovská žena má dvojnásobnou možnost rozvinouti své vědomosti a snahu. Jakmile zakotvila v kruhu domácnosti přebírá mnohé povinnosti a práva. Koná-li vše, co

jí připadá, z lásky a s porozuměním, přináší jí to užitek a s tímto i radost.

Úkolem ženy hospodyňky na venkově je nejen péče o domácnost (t.j. starost o rodinu, prádlo, vaření), ale také péče o hospodářství (drůbež a vepře, případně i hovězí dobytek) a zahradu. To vše vyžaduje ženy uvědomělé, vzdělané, která by s duchem času ruku v ruce kráčela ku prospěchu své rodiny a celku.

Je-li hospodyně přiměřeně vzdělaná a zkušená, zajisté je jí lehkým hospodařiti pokročile. Dovede si práci náležitě rozdělit a ve všem ustanoví si určitý pořádek. Dovede-li práci sama vykonat, dovede i správně rozkázat; a na tom nemálo záleží. Není pak nikdy tak přetížena, aby neměla chvíli pro sebe volnou. Nezůstává na tom vzdělání, co jí poskytla škola, nebo dům otcovský, ale prohlubuje je dále, ať čtením poučných knih, neb odborných časopisů. Vhodná a účelná četba je cestou k umění.

A založiti spokojenou a klidnou domácnost je také umění. Rozumná šetrnost je nutností hospodyně. Musí přihlížeti k tomu, aby ze všeho, co jí hospodářství produkuje, dovedla upraviti chutná a výživná jídla, by nic nepřišlo na zmar, neboť ztráta na potravinách je ztráta peněz.

Pokud poměry dovolují, je radno zboží kupovati za hotové peníze, neboť jsme nejen lépe obslouženi, ale i lepším zbožím opatřeni. Nebudeme ovšem kupovati toho, čeho můžeme doma buďto vypěstovati, nebo vyrobiti. To jest: zelenina, různá drůbež' vína domácí atd. atd. Nemyslím, že by výrobou vína třeba musela se krýti veškerá potřeba v domácnosti, ale alespoň částečně; a zajisté ve skrytu duše čeká každá ženuška na pochvalné dobrozdání svých nejmilejších, jimž v každém ohledu chce připraviti radost.

Není také bezpodstatným připomenuti, že je třeba znáti hospodyňce složení nejnutnějších potravin, by na základě toho mohla bez obtíží upraviti chutný a výživný pokrm, či jinak upraviti vhodný jídelní lístek.

Chceme-li míti přehled o svém hospodářství, jest nezbytné vésti si záznámy a to: 1. příjem a vydání v domácnosti, 2. zápisník o drůbeži (počet, nosnost), 3. zápisník o mléce nadojeném a prodaném, 4. zápisník o vepřovém dobytku. Nechci našim milým hospodyňkám tímto snad práci a úlohu hospodyňkám ať na menším, či na větším statku znesnadniti, ale ulehčiti. Ta chvíle a malý sešitek k tomu se vždy najde, a míti pak na konec měsíce, po případě roku před sebou jasný přehled o svém hospodaření, je oproti té nepatrné povinnosti k nevyvážení. Tu pak jasně poznáváme, čeho si můžeme dopřáti příště a co zlepšiti. Není také možno, aby taková domácnost, vedená rukou rozšafné hospodyňky, upadla. M. H.

Veselý koutek.

Gasconiana.*)

V noci probudili Gaskoňce a oznámili mu, že umřel jeho otec. Gaskoněc řekl: „Ach! Jak budu zarmoucen zítra, až se probudím.“ A usnul na novo.

*

Gaskoněc, který neměl na oběd, dověděl se, že nějaký občan vdává svou dceru, které dá věnem sto tisíc liber. Napadlo mu, aby ve chvíli, kdy měla býti hostina na oslavu zasnoubení, požádal občana, kterého neznal, o slyšení: „Pane,“ řekl mu, „mám k vám návrh, kterým získáte padesát tisíc liber; ale vyžaduje mnoho času, abych vám jej vysvětlil.“ Občan řekl: „Právě budeme obědvat; budete mým hostem; po hostině vyslechnu vás.“ O to právě šlo Gaskoňci, aby dostal se lehko k obědu. Když poobědvali občan ho zavedl do svého kabinetu a vyzval ho, aby se vyslovil: „Pane,“ řekl Gaskoněc „vdáváte dceru a dáváte zeti věnem sto tisíc liber; dejte dceru mně, spokojím se padesáti tisíci; tak získáte, padesát tisíc.“

Občan nechopil se tohoto zisku padesáti tisícového.

*

Gaskoňský mušketýr při prohlídce konané před králem Ludvíkem XIV, tak prudce trhnul koněm, že kůň se náhle vztýčil a kavalírovi sletěl klobouk. Jeho kamarád podal mu jej na špici meče.

„Sandis,“ zvolal Gaskoněc, „bylo by mně milejší, kdybyste mne probodl než propíchl můj klobouk.“

Král slyšel tento hovor a tazal se po příčině.

Gaskoněc odpověděl: „Sire, mam

*) Obyvatelé jižní Francie, Gaskoňci tvoří zvláštní typ Francouzů, vyznamenávající se mezi jiným vtipem a velikou chvastavostí.

52.

Výstup 11.

Frantík, po chvíli ženské (polooblečeny).

Frantík: Co se to tu děje? (Přiskočí, vyrve Feďkovi nůž, pistoli.) A hleďme toho lotra, jak vpadl do pasti. Pomstu hledáš?

Feďka: Proklatě! Puste mne (chce se vyprostit, ale marně).

Žofa (ve dveřích): Co se stalo slyšely jsme křik... Jé... (křičí.)

Klásková: Zloději (křičí oknem). Patrol! Pomoc!

Žofa (křičí oknem): Horodovoj!

Rajsina: Tu máte svažte ho! (Podává provaz)

Frantík: Zde leží peníze na zemi. Seber je Žofo, ať je nepošlapeme (Vážou Feďku.)

Jeník: Moje peníze! Ukradl je z mého kabátu. (Venku hluk.)

Výstup 12. Nikifor, strážník.

Nikifor: Co je? Kdo mne volal? Aha, chytili jste ptáčka? (Skočí oknem dovnitř.)

Jeník: Tady ho máte.

Frantík: Zloděje, vraha!

Nikifor: Co provedl?

Jeník: Především ukradl mi 200 rublů pak,

49.

vého života po hospodách. Jste mladá dosud nezkažená a život vás jednou otráví...

Rajsina: Kdybych nemusela podporovat starou matičku, jistě bych toho života zanechala.

Jeník: Mohla byste raději s matkou chodit po domácnostech.

Rajsina: Opravdu, to také udělám, jinak nebudu mít od toho Feďky pokoje.

Jeník: Poslechněte mojí dobré rady?

Rajsina: Poslechnu, více zpívat již nepůjdu. A děkuji Vám ještě jednou pane Jeníku — ach, ani neznám vaše příjmení.

Jeník: Jan, syn Jana Dubin, Čech z Volyně od Lucka...

Rajsina (zasněně.): Ivan Ivanovič Dubina, Čech - Lucko... Nikdy nezapomenu...

Jeník (vezme ji za ruku - vroucně): Tvé čisté, dětské přátelství je mí nejlepší odměnou.

Rajsina: Kterak Vás miluji, vy velký, dobrý Čechu!

Jeník: Dobrou noc Rajsino! (Políbí ji na čelo.)

Rajsina (zmateně): Dobrou noc! (Odejde.)

Výstup 9. Frantík.

Frantík: Mě se zdá že jste tu měli spolu nějaké tajnosti. Nezrazuješ svoji Lidušku?

úvěr u chirurga, ale nemám úvěru u kloboučníka."

*

Básník rodilý na břehách Garonny, baculatý, červenolící, kypící zdravím, stěž val si u baronky na drahotu potravin. Někdo z přítomných řekl na to: „Ale vaše růžové tváře, vaše bříško kulaté nesvědčí o tom, že byste cítil drahotu potravin." Odpověděl Gaskoněc: „To není bříško mé, je mého hostinského!"

*

Někdo tasil na ulici šavli na Gaskoňce, který ho urážel. Gaskoněc zavolá cídiče a dá mu zpropitné: „Tu máš, jdi na faru a ohlas, aby zvonili umíráčkem a přišli si pro tuto mrtvolu."

„Ale zdá se mi, že pán jest docela zdráv?

„Zajisté, ale nevidíš, že se chce bíti se mnou?"

Různé zprávy.

Černá kronika posledních dnů ve Francii.

Celé stránky francouzských listů jsou v posledních dnech věnovány vraždám a zločinům. Tak na příklad listy hlásí, že v okolí Dijonu byly nalezeny v jednom statku tři mrtvoly. Z vraždy je podezřelý bývalý čeledín. Nedaleko Amiensu zavraždil a oloupil vnuk svou babičku. V Savojsku se vloupal neznámý lupič do osamělého statku a smrtelně poranil kladivem spící ženu a její dvě děti. Policie i tisk pátrají po totožnosti hošíka, jehož mrtvola byla nalezena před několika dny. Jiný hošík z tohoto prostředí se pohřešuje. Kromě toho pátrají listy po vrahu bohaté rentiérky v Nizze.

Zatmění měsíce způsobilo smrt 8 osob v řece Moravě v Srbsku.

V Kruševci ve Starém Srbsku utonulo v řece Moravě osm osob. Jejich společnost plula v člunu po řece a byla pojednou překvapena zatměním měsíce, takže se nemohla orientovati. Člun se dostal do peřejí v řece a potopil se. Při neštěstí se zachránil jen jeden účastník plavby, rolník, který pak podal zprávu o neštěstí.

Hudební schopnosti opic.

Známý rohovnický manager Jimmy Frozers z Chicaga sestavil 32členný orkestr z opic, jež hudebně vycvičil, a zahájil se svým opičím orkestrem uměleckou pouť po Spojených státech. Kapelník čtyřrukého tělesa, učenlivý šimpanz, vládne obratně taktovkou, jiné opice různých rodů hrají na dechové a bicí nástroje. Obzvláště dobře svědčí kosmatým muzikantům flétna, zato však pro smyčcové nástroje nejeví nejmenších schopností. Opičí filharmonie vzbudila všude ovšem ohromný zájem a „plní domy", ale přes to přese všecko vítězí dobrá vůle ředitele a jeho němých žáků nad skutečnými hudebními výkony.

Život a smrt diktátora.

V těchto dnech zemřelý generál Gomez, diktátor jihoamerické republiky Venezuely, byl osobností velice zajímavou. Od roku 1908 vládl ve své zemi železnou pěstí, a právem mohl s oblibou používati známého výroku: — „Nemám nepřátel, protože jsem všechny potlačil!" — Poloindiánského původu narozen v Andách 24. července 1859, zmocnil se vlády, když generál Castro při své cestě do Evropy svěřil mu zastoupení v presidentském úřadu. Ačkoliv nový diktátor postrádal jakéhokoliv vzdělání, prokázal neobyčejné schopnosti právě v otázce finanční. Velmi rychle přivedl státní rozpočet do rovnováhy a Venezuela od r. 1930 jest jediným státem románské Ameriky, který nemá zahraničních dluhů. K svým odpůrcům byl však neúprosný: sta jich dal popravit, sta jich vrhl do hrůzných podzemních žalářů, skutečných to středověkých hladomoren v Caracasu, nebo je posílal do vnitrozemí na stavbu cest. Téměř celou komunikační síť Venezuely vystavěli tito političtí vězňové neúprosného diktátora! — Gomez, jako neobyčejně schopný obchodník, dovedl vzbuditi zájem britských finančních kruhů, takže dnes se odhaduje výše britského kapitálu, vloženého do tamějších podniků, na dvě stě pade-

50.

(hrozí mu.)

Jeník: Nu víš Frantíku, řeknu ti upřímně, že Rajsina je slušné děvče, a za jiných okolností bych jí neodolal... (náhle tvrdě.) Ale ne, nás s Liduškou nic na světě nerozdvojí..!

Frantík: To je láska! Takovou bych si také přál..

Jeník: Víš co Frantíku, také v naší vesničce je takové hodné a hezké děvče — nějaká Mařenka. Ta by byla pro tebe jako stvořena Počkej, pojedeš se mnou někdy na Volyň, seznámím tě.

Frantík: Vždyť tam mám tetičku ve Volkově, a psala abychom ji také navštívili.

Jeník: Dobrá, to se hodí. Teď jenom šetřit, a až přijde čas, hajdy na Volyň!

Franík: Tobě se vesele pojede — máš peněz dosti, dostal jsi 200 rublů a ještě továrníci až o tom zvědí ti jistě dají větší náhradu, jak pravil ředitel..

Jeník: Pravda mám zde těch dvěstě rublů (vyndá je a počítá) (k oknu přitiskne se tvář černého Feďky). Zítra je ale pošlu matce, přijdou jí jako na zavolanou.

Frantík: Dnešní večer se nám ale pokazil. Ženské ze strachu odešly a co my?

Jeník: Půjdeme také spát Frantíku.

Frantík: Lehnu si vedle v kuchyni. Dobrou noc.

51.

Jeník: Dobrou noc. A nech si zdát něco o té Mařence.

Frantík: A ty o Lidušce — šibale jeden. (Odejde.)

Jeník: (sám — zouvá střevíce, svléká kabát přitáhne lampu a, polosvlečen, ulehá se slovy): Liduško, Liduško, kdybys tušila jak blízko jsme svému štěstí! Tebe vykoupím, matce pomohu... Proč však dosud nic nepíše, ach, ta nejistota, ale brzy již poletím k ní na perutích lásky a nic nás více nerozloučí. (Stiší se, jako by spal. Chvíli tišina).

Výstup 10. Feďka.

Feďka (potichu otevře okno: vkrade se dovnitř, v ruce má nůž): Tady schoval ty peníze, viděl jsem. (Výbírá peníze z kabátu.) Mám odejít? (Váhá) Ne, pomstím se na tobě... (napřáhne na Jeníka nůž.)

Jeník (chytne mu za ruku, vyskočí): Oho, ptáčku! Ty myslíš, že spím? (Zápasí). Pustíš nůž lotře?

Feďka (supe): To se ještě uvidí, kdo s koho.

Jeník (zahřmí): Vzdej se, nebo tě rozdrtím! (Povalí ho na zem.)

sát miljonů liber sterlinků! — Tento podivuhodný muž byl otcem sto čtyřiceti dětí, jež měl jednak s domorodými Indiánkami jednak s Evropankami! Synové indiánského původu obdrželi od otce ranche, kde dívky z téhož lože pomáhaly svým vlastním a nevlastním bratrům při domácích pracích. Jeho synové a dcery, jejichž matky byly bělošky, byly vychováváni a studovali v Londýně, Berlíně a v Paříži. V těchto třech velkoměstech diktátor Venezuely měl také uloženu větší část svého obrovského jmění. — Za jeho nástupce se označuje Rafael de Nogales, nejpodivnější typ dobrodruha a vojína naší doby. Jakožto nesmiřitelný odbůrce zesnulého, musil již v raném věku uprchnout za hranice. V r. 1914. kdy bojoval v řadách vzbouřenců ve střední Americe, ihned při vypuknutí světové války se rozejel do Evropy, kde se marně ucházel o přijetí do anglické armády. Ve Francii, kde se dožadoval hodnosti generála, byl odkázán, aby vstoupil do „Cizinecké legie“ jako prostý vojín, což však pokládal za sebe nedůstojné. Zůčastniti se války ať na té či oné straně mu bylo lhostejné, jenom když se jí bude moci zůčastnit — a tak odjel do Německa, odkud jej poslali do Turecka, kde konečně mu bylo svěřeno velení. Jako brigádní generál byl pověřen hájením Van proti velkoknížeti Nikolajevovi, v kterémžto úkolu skvěle obstál, a později v bitvě u Gaza projevil se proti Spojencům rytířským odbůrcem, takže si v armádách francouzské a anglické získal mnoho přátel. — Nogales, který je ve spojení s několika petrolejovými společnostmi, zvláště se „Shell“, již po několik měsíců se zdržuje na hranicích své vlasti. Tvrdí se, že tento nevšední muž již před měsíci oznámil britské vládě svůj příští program a i znění proklamace, kterou hodlá učiniti k obyvatelům republiky Venezuely, jakmile se k tomu naskytne vhodná příležitost — jež právě nadešla nyní, úmrtím diktátora generála Gomeze.

CENY OBILÍ.

Záznam 11.I. soukromého obchodu — zač kupuje.

Žito	zl. 1.65	za 1 pud (16.38 kg)	
Pšenice	„ 2.50	„	
Ječmen	„ 1.40	„	
Oves	„ 1.45	„	
Hrečka	„ .—	„	
Proso	„ .—	„	
Řepák	„ 6.50	„	
Hrách	„ .—	„	
Fasole	„ .—	„	
Mák	„ 9.00		
Jetel	„ 85 00		za 100 kg.

Celé Volyni jsou známa nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru
V. ZEMANA v Lucku.
Specialita pivovaru — „SAKURA".
Doporučuj všude
tohoto českého podniku znamenitý mok.

Nejlepší je
PIVO
= pivovaru „Kvasilov": =
„SALVATOR", „EXPORT",
„MARCOVÉ" a „STOLOVÉ".

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Máje 149

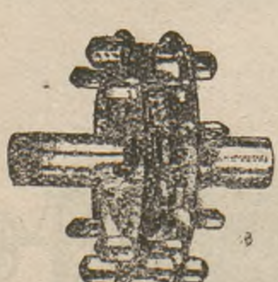
dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „BÄCHER". a také UNIA dříve „WIENTZKY" Řezačky, kruhadla orig. „BOREK". Triery „PFÖNIX". čisticí mlýnky orig. „EXNER—KAUB". Odstředivky, máslnice a pařáky „ALFA LAVAL" —

Kainit, sůl draselnou. Kalimag výrobky SPÓŁKI AKCYJNEJ EKSPŁ. SOLI POTASOVYCH. LWÓW, PLAC SMOLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

SECÍ STROJE orig. Melichar lžičkový „UNIKUM" nebo trýbkový „PATRIA" různých velikosti i kombinované „IMPERATOR" nejlevněji a nejvýhodněji koupite ze sklad šť a prostřednictvím **ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.**

Nabízíme Vám právě do Lvova došlé ORIG. MELICHAR ŽACÍ STROJE s kroužkovým mazáním a s OLEJOVOU LÁZNÍ za ceny bezkonkurenčně nízké.

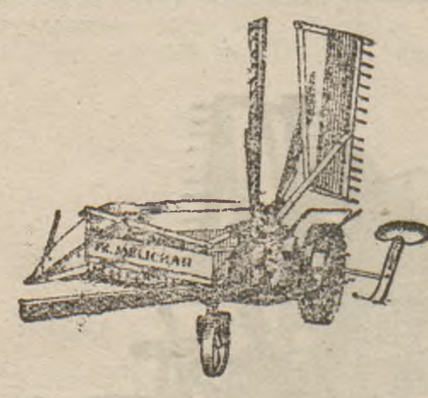

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Zastoupení světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

Hnojiva dusikatá, saletra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a j. výrobky stát. tov. dusikatých látek W MOŚCICACH I CHORZOWIE

SUPERFOSFAT.
Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych v Polsce, Warszawa, Kredytova 4.

Účelem
Českého Hosp. Družstva
v Rovně jest dodati Vám nejlevněji a nejvýhodněji zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Zdolbunov, u p. Alexandra Khola. Luck, ul. Piłsudskiego 65. Dům V. Zemana.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

České Úvěrní Družstvo v Rovně, 3-go Maja 149,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady. Konto v P.K.O. č. 82034.
Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.
Žádejte informace.

Adresa redakce a administrace: Kwasilów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně" spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.